

Arrest

**nr. 340 568 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. NAJMI
Florencestraat 13
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 oktober 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. NAJMI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 5 maart 2022 en verzoekt op 7 maart 2022 om internationale bescherming. Op 29 augustus 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend naar verzoekster wordt verzonden.

2. Over de ontvankelijkheid

Luidens artikel 39/18, derde lid, en artikel 39/69, § 1, 6°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dienen beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) te

worden ingesteld door middel van een verzoekschrift dat is opgesteld in de taal van de procedure die werd bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van voormelde wet.

Het niet-naleven van dit substantiële vormvoorschrift brengt de onontvankelijkheid van het beroep met zich mee.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat de taal waarin het verzoek om internationale bescherming van verzoekster werd onderzocht en behandeld het Nederlands is en dat de bestreden beslissing in het Nederlands werd opgesteld.

Aangezien het verzoekschrift, getiteld "*Requête de plein contentieux*", is opgesteld in het Frans, is het beroep niet-ontvankelijk, omdat het niet in de taal van de rechtspleging is ingediend.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar enig middel niet uiteenzet waarom het verzoekschrift niet in het Nederlands moest worden opgesteld en het verzoekschrift toch op ontvankelijke wijze in het Frans mocht worden ingediend.

Ter terechtzitting op dit alles gewezen, gedraagt de voor verzoekster ter terechtzitting aanwezige advocaat zich naar de wijsheid van de Raad. Het is op zich niet betwist dat het verzoekschrift in het Frans is ingediend. Waar de advocaat ter terechtzitting aanhaalt dat er bepaalde passages van het verzoekschrift in het Nederlands zijn, wijst de Raad erop dat dit louter passages zijn waarin verzoekster citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De rest van het verzoekschrift, waaronder de titel, uiteenzetting van de feiten, het middel en de overige uitwerking van het middel – met inbegrip van de inleiding van de geciteerde passages uit het persoonlijk onderhoud – zijn allemaal in het Frans opgesteld. Aldus kan bezwaarlijk gesteld worden dat het verzoekschrift niet in het Frans is opgesteld. Tot slot, wat betreft het gestelde dat dit alles een belemmering vormt voor verzoeksters recht op toegang tot de rechter, merkt de Raad op dat dit neerkomt op wetskritiek waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Het beroep is, gelet op voorgaande vaststellingen, onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij het beroep toch ten gronde behandelen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN V. SERBRUYNS